

Napsugár

GYERMEKIRODALMI LAP XLVI. ÉVFOLYAM 535. SZÁM 2002. NOVEMBER

11

MESE A NAPRÓL

LAPP NÉPMESE

Volt valaha a tenger partján egy nagy, sötét ország. Lakói soha nem láttak napvilágot. Fekete felleg borult ott a földre. Úgy is hívták: a Sötétség Országá.

Nagy nyomorúságban éltek az emberek a Sötétség Országában. Ámde az ország közepén kerek hegy emelkedett. A kerek hegyen sok-sok fa nőtt, egész erdőre való. Az erdő közepén nagy gerendaház állt. A házban meleg volt és minden földi jó. Szobáiban hetven fekete testvér lakott. Csak nekik volt a Sötétség Országában gerendaházuk. A ház körül karókerítés, a mögött százezer iramszarvas legelészett.

Így ment ez ezer évig, majd még ezerig, és még a harmadik ezer esztendő is lepergett.

De egyszer – ki tudja, mikor – egy csodaszép iramszarvason nagytermetű ember érkezett a Sötétség Országába. Szakálla a térdét verte, s csillogott a szeme.

– Sötétségben éltek, barátaim, mivel nem ismeritek a Napot. Pedig van Nap, még ha senki sem látta is közületek.

– Mi lehet a Nap? – csudálkoztak az emberek. A fekete testvérek haragra gerjedtek.

– Ostobák vagytok, kunyhólakók! Hogy is lehetne olyasvalami ezen a világon, amit még senki sem látott? Ez a csaló csak azért jött, hogy megbolondítson benneteket.

Élt a kunyhólakók közt egy büszke, délceg ifjú. Ő megkereste a szakállas öreget.

– Mondd meg, hol találhatnék egy darabka

Napot? – kérte.

– Sokat kell fáradnod, amíg megszerzed – felelte a bölcs. – Kérj minden kunyhólakótól egy-egy hajszálát, és ezekből fonj egy kosarat.

Összeszedte a hajszálakat, s hetven nap és hetven éjjel fonta a parányi kosarat. Mire elkészítette, ereje, bölcsessége megnövekedett.

– A kosár elkészült. Hogyan juthatnék egy darabka Naphoz? – szolt magában.

Alighogy kimondta, a bölcs ifjú előtt megjelent egy csodaszép iramszarvas, és elvágatott vele mohán át, mocsáron át, fekete tavak fölött. Az iramszarvas egyenest a Nap felé vágatott. Nekifutott a Napnak. Bársonyos szarvával megdöfte, mire a Naphól levált egy darabka, és egyenest az ifjú kosarába esett.

Otthon a fekete testvérek ki akarták ragadni kezéből a kosarat. De a kunyhólakók a védelmére keltek.

– Nem adjuk a kosarat! – kiáltották.

Ekkor hirtelen felpattant a kosár fedele, és kiröppent belőle az első napsugár. A fekete testvérek mind elégtel, hamvaik belehulltak a lábba. A kunyhólakók lelkesülten bámulták az eget.

– Most már látjuk és tudjuk, hogy van Nap. De ez csak egy kis darabja! Hogyan szerezzük meg az egész Napot?

A bölcs ifjú így szolt hozzájuk:

– Menjetek a fekete fivérek házához, és hajtátok ide az iramszarvasokat.

A kunyhólakók felültek a szarvasok hátára, és addig vágattak, amíg elértek a Naphoz.

– Nem féltek a tűztől? – kérdezte a bölcs ifjú.

– Nem félünk semmitől. Csak mondd meg, hogy szerezhetnénk meg a Napot.

– Nyílt szívvel vágatasson mindenki a Nap felé, és fogadjon be a szívébe egy-egy sugarat.

A kunyhólakók sebesen vágattak a Nap felé. Mindegyikük szívébe jutott egy-egy lángsugár. A százezer szív egyszerre átforrósodott.

– Most állítsátok sorba az iramszarvasokat.

Így is tettek. A Nap lesiklott az égről, és rátelenedett az állatok szarvára. És útnak indult százezer iramszarvasán a százezer kunyhólakó, és az iramszarvasok vigyázva vitték szarvuk hegyén a Napot.

Azóta ott izzik, a tundra fölött. A tavak kéklenek, kék vizükben halásznak a kunyhólakók. A mocsarak helyén tarka virág, selymes fű sarjad. Végtelen erdők susognak a tenger partján.

A bölcs ember pedig él és meg nem hal soha, mert ő szerezte meg a Napot a kunyhólakóknak.

A BOLHA MEG A LÉGY

SVÉD MESE

Egy vállas, erős legény mélyen aludt az ágyában. Takaróján egy bolha meg egy légy beszélgetett ilyenformán:

– Csinos volnál, te legyecske – kezdte a bolha –, a szárnyad szép fényes, meg azt is szeretem, hogy olyan ügyesen vakargatod egyik lábaddal a másikat. De miért dülled ki úgy a szemed?

– A sok nevetéstől – felelte a légy.

– Ne mondd! Aztán hol találsz olyan sok nevetnivalót ezen a szomorú világon?

– Teszem azt, ha egy kopasz embernek a fejére szállok, engem akar agyoncsapni, és a saját fején csattan a tenyere. Ezen ne nevetnék? Hanem most már te is mondd meg, bolha barátom, hogy miért ilyen görbe a hátad. Mert ami azt illeti, te is szebb volnál, ha nincs ez a púp rajtad.

– Mert sok nehezlet emelek – felelte a bolha.

– Úgy nézz rám, hogy én meg tudom emelni a

legnehezebb embert is!

– No, ezt már nem hiszem – ingatta a fejét hitetlenül a légy.

– Bebizonyítsam? Akarod, hogy megemeljem ezt a nagy darab legényt itt az ágyban?

– Persze hogy akarom! Ha meg tudod tenni, hát te vagy a nagyobb legény! – biztatta a légy.

A bolha erre eltűnt a legény inge alatt.

Mikor a légy látta, hogy a nagy erős fickó hánykolódni kezd, ide-oda veti magát az ágyban, olyan jót nevetett, hogy még jobban kidülledt a szeme.

SOÓ ZÖLD MARGIT rajzai

Andersz beeresztette az idegent. Tisztességtudó embernek látszott.

– Lakodalom van nálunk, és kifogyott a sörünk. Nagyon megköszönném, ha kisegítenél egy hordócskával. Pár nap múlva frisset főzünk, és abból megadom.

Andersz kezébe nyomta a pincekulcsot, a szomszéd felhozta a hordó sört, visszaadta a kulcsot, és megköszönte a szívességet. Aztán elment. A hordót úgy vitte, mintha semmi súlya nem volna, a hóna alá fogva.

Harmadnap beállított egy hordó sörrel.

– Ha megfogadod a szavamat, sörre ezután nem lesz gondod. Mert ebből annyit ereszthetsz, amennyit akarsz, sohase fogy ki. Csak bele ne nézzen senki a hordóba! – mondta.

Úgy is volt, ahogy a föld alatti szomszéd mondta. Akárhányszor csapra verhették, mindig friss sör folyt a hordóból. Andersz háza népe ismerte a feltételt, eszükbe sem jutott megszegni.

Hanem aztán új szolgáló került a házhoz, és annak nem fért a fejébe, hogy lehet mindig tele az a hordó, mikor sose főznek sört. Annyira furdalta a kíváncsiság, hogy egyszer belenézett.

Mit látott, mit gondoltok, mitől ijedt meg annyira, hogy majd hanyatt vágódott? A hordó tele volt varangyos békával! Attól fogva hiába csapolták, egy csepp nem sok, annyi sört se adott.

EGY HORDÓ SÖR

NORVÉG MESE

Andersz Anderszon a falu végén lakott a feleségével meg a három gyermekével. A házatól nem messze hegyi rétek voltak meg gyepes és köves halmok. Azt mondták – ki elhitte, ki nem –, hogy a halmok némelyikében föld alatti nép tanyázik. No, a mi Andersz barátunk nem félt a föld alattiak szomszédságától; úgy gondolta, ha nem haragítja őket, nem bántják.

Egyszer késő este kopogtatnak az ajtaján.

– A szomszédod vagyok – felelte egy idegen hang. – Itt lakom a három halom közül a közép-sőben, nagy szívességet akarok kérni tőled.

Nézd a térképet. A Skandináv félsziget olyan, mint egy kutya, amelyik Európa északi kapuját őrzi. Ha bejárjuk, négy országot ismerünk meg. Közülük Norvégia, Svédország és Dánia lakói a harcos vikingek leszármazottai, a finnek ősei pedig Ázsiából vándoroltak mai hazájukba.

Nosza, kószáló barátaim, sál, sapka, kesztyű, síléc – s máris indulhatunk

Norvégiába!

Neve németül Észak-Útját (Nord-Weg) jelenti. Partját 150.000 apró sziget pöttyözi, 200 km hosszú és 1-2 km széles, mély, tekervényes öblök (fjordok) csipkézlik. Ettől lesz Norvégia partvonala 26.000 km hosszú.

A skandináv népek harcias ősei, a vikingek ezer évvel ezelőtt végigrabolták Európa partjait. De nemcsak marcona harcosok, hanem kitűnő hajósok és kézművesek is voltak. 500 évvel Kolumbusz előtt kikötöttek Amerikában, a viking múzeumok pedig tele vannak művészien megmunkált arany, ezüst, fa tárgyakkal.

Norvégia területének három-negyede terméketlen! Helyette halásznak, a vizek erejével vilamos energiát termelnek, a viharos tengeren kőolajat fúrnak, alumíniumot dolgoznak fel.

30 evezős röpítette a 24 méter hosszú, kecses viking hajót.

Ez a rúnairásos pogány gerendatemplom kilencszáz éves. A viking hajók faragványait idézi.

A fővároson, Oslón kívül csak két norvég nagyváros van: Bergen és Trondheim. Hammerfest Európa legészakibb városa. 72 napos nyári nappala, 63 napig tartó téli éjszakája és a sarki fény – estefelé keletkező csodás fényjelenség – miatt látogatják a turisták.

A norvégok nemzeti időtöltése a síelés: lesiklás, ugrás, sífutás – itt mindenki tud sízni.

Svédország

hatalmas területén kevesen élnek, de jól! Ez az ország 200 éve nem háborúzott, és a béke jólétet termett.

Svédországban – Svájc után – a legmagasabb az életszínvonal. Mindenkinek van munkája. Ismeretlen a nyomor, a tanulók, az idősek, a betegek sokféle állami támogatást kapnak.

A főváros, Stockholm Észak Velencéje – mintha a vízen úszna. Az aranytetejű városháza zömök, vörösbarna tornya, a királyi palota, a lovagtemplom a múltat őrzi.

Hajdan a svédek kenyere a halászat, lova a szél, szekere a hajó volt. Gyertek a hajómúzeumba! Itt őrzik az I. Wasa Gusztávról elnevezett hajót. Mindjárt az első útján, négyszáz matrózzal és katonával a fedélzetén, alig száz méterre a parton ünneplő tömeg-

től – elsüllyedt. Ma sem tudni, miért. 333 évig csücsült az öböl fenekén. Ma a hajómúzeum ékessége. Ha kiszáradna, porrá hullna szét, ezért állandóan „mű-eső” permetez rá.

Svédasztal, svédmintás pulcsi – az önkiszolgálós vendéglátó asztal és a tarka, mértani kötés mint a svéd „találmány”.

Kérdezd meg édesapádat, milyen a svéd acél! Megbízható, kiváló minőségű, ezért világhírű. Akárcsak a belőle készült golyóscsapágy, a Volvo autó, a Scania kamion, a Nohab dízelmozdony, az Ericsson híradástechnikai cikkek.

A svédek oly kevés napot látnak, hogy ezt télen is, nyáron is kitörő örömmel megünneplik. December 13-a, Lucia-Luca, a fény napja. Ablakban, hóban mécses ég, a lányok égő gyertyás koszorút viselnek. Szent Ivánkor, a legrövidebb nyári éjszakán senki sem alszik, szerelmet varázsolnak, hatalmas tűzek körül táncolnak.

Ha jó nagyot ugranánk,
a legdélibb svéd szírtől

Dánia

partjára huppanhatnánk – egyenesen a kis
hableány ölébe. A leghíresebb dán, Christian
Andersen mesehősnének kecses bronzszobra
Dánia jelképe lett.

Minden negyedik dán a fővárosban, Koppen-
hágában él. E picike ország jólétét hajdanán a
fekvésének (jól megvámolta a felségvizein az
óceán felé tartó kereskedőhajókat), ma a szorga-
lomnak, tudásnak és bölcs vezetésnek köszön-
heti. Dánia ma élen jár a halászatban és az állat-
tenyésztésben is.

1. Süs-sél, süs-sél ré-test, tégy rá cuk-rot, é - dest,
2. Ha ki-sül a tep - si, gye-re gyor-san, vedd ki,

a - ki e - szi, az a lány, so-ha-se lesz ha-lo-vány.
ha nem mo-zogsz sza-po-rán, oda-ég a va-cso-rám.

**Kapcsold be a rádiót! November 9-én reggel
9-től a kolozsvári adó gyermekműsorában
László Bakk Anikó néni skandináv zenét küld
ezekhez az oldalakhoz.**

LÁSZLÓ NOÉMI

SKANDINÁV KÉPEK

A nagy hidegtől pirosak a házak,
száz öbölben ring ezer hajó.
Fenyő-övezte tavak szaporáznak,
és észak felé, ahol csupa hó
a domb, a sík, fatalpon fut a szán,
s ki tudja, hányan emlékeznek arra,
hogy egykoron a föld túloldalán,
az Új Világban hogyan léptek partra
sárkányfejes hajóból bős vikingek
fél évezreddel Kolumbusz előtt;
hány fa-csodát találtak ki a finnek,
hogyan hevítik át a levegőt
a végeláthatatlan éjszakában,
mikor a föld alá bújik a nap,
s hónapok múlva hogy villan az áram
a fehér éjszakák ege alatt;
ki tudja, hány hangzása van a szónak,
ha szól, ha szólít, vár és visszavár,
ragyog a tó vize, havak omolnak
és elmosolyodik Gusztáv király.

Skandináv fi-
nomság a lepény-
szerű pirog és a
mocsári hamvas
szeder befőtt.

Dánia a Lego
hazája. A Lego-
land parkban 30
millió elemből
csodás maket-
tek épültek.

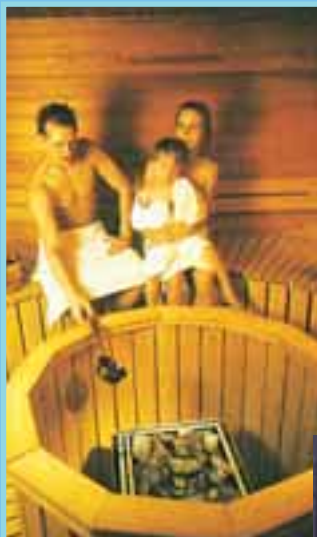
Finnország

a 60.000 tó országa. Ahol nincs tó, ott erdő van, hisz az ország területének több, mint kétharmada fenyő- és nyírerdő. Bár „kaszálják”, mint a búzát, s egyszerre 50.000 szálát úsztatnak a tavak vizén a deszka-, bútor- és papírgyárak felé, mégsem fogy el az erdő, mert gondosan újratelepítik.

Helsinki, a finn főváros karácsonyi fényben.

Imádkoztál már hótemplomban?

Egyetlen finn otthonból sem hiányzik a sauna. Deszkakamra, ahol forró gőzben izzadják ki a megfázást, a fáradtságot, a betegségeket. Utána a jeges tó vize is melegnek tűnik.

Akárcsak a sízés, a tájfutás is nemzeti sport Skandináviában. A kisiskolások az ábécével együtt a térkép és iránytű használatát, a természet szeretetét is megtanulják.

A mi angyalkánk az északi népeknél szakállas, piros ruhás télapó. Finn neve Joulupukki, hazája a lappföldi Füleshegy.

Ahány lapp, annyi rénszarvas. Az északi tundrákon, négy országban megosztva élnek a lappok. A szarvascsordák vándorlását követik. Nyáron sátorban, télen erdei házakban laknak. Ma már helikopterrel terelgetik a réneket. Szín pompás viseletük vidámságot visz a szürke, árnyékos tájba.

De jó lenne ilyen tankönyvekből tanulni!
Kedvenc meséskönyved, a Nils Holgersson
1906-ban egy földrajz-olvasókönyv pályázat-
ra született. Vadlúd hátán utazva ugye te is
könnyebben megtanulnád a földrajzot?

SELMA LAGERLÖF (svéd)
NILS HOLGERSSON

Fordította BEKE MARGIT

Istentiszteletre harangoztak Rättvikben. A havazás most már elállt. Babszem örült, hogy a ludak végre kirepülnek a partra reggelizni.

Konfirmálás volt aznap, és a konfirmáló lányok, fiúk már ott álltak a templom előtt, odavalósi viseletben. Színes ruhájuk csak úgy világított.

– Akka anyám, kérlek, repülj itt lassabban! – kiáltott Babszem, mikor a templomhoz közeledtek. – Szeretném látni a lányokat, fiúkat.

Akárcsak a királyfiak, királylányok – gondolta.

Rengeteg hó esett. Rättvik körül nem is találtak csupasz mezőt, ahol megreggelizhetnek.

Továbbrepültek hát délre. Itt is láttak egy szép nagy helységet, de a templomba menők között fiatal lány, legény alig akadt, mert a siljani falvakból ilyenkor tavasz elején a fiatalok mind elmennek mezei munkára. Öregasszonyok lépdelték hosszú sorban a nyírfákkal szegett úton a templom felé. Hófehér birkabőr bekecs volt rajtuk és fehér bőrszoknya, főkötőjük is fehér, csak a kötényük széle sárga vagy fekete. Ahogy ott lépkedtek a havas mezőn, a fehér törzsű nyírfák között, Babszem nem győzte bámulni őket.

– Akka anyám, kérlek, repülj itt lassabban, hadd látom ezeket a szép öregeket.

És magában azt gondolta, hogy királyok, királynék édesanyjai se lehetnének különbek.

De legelőt itt se találtak a ludak. Tovább repültek. Egyik faluban éppen esküvő volt, a lakodalmas nép már a templom előtt állt, mikor ők arra repültek. A menyasszony fel volt ékesítve kősztyűkkel, pántlikával, virággal, kibontott haján arany korona csillogott. A napba lehetett nézni, de órá nem. A vőlegény hosszú kék kabátot viselt és térdnadrágot, a fején piros sapkát. A koszorúslányok pruszlikja, szoknyája rózsával, tulipánnal volt telehímézve.

– Akka anyám, hadd lássam az új párt, ilyen még nem láttam! – kérte Babszem a vezérludat.

A falu határában végre találtak csupasz gye-
pet, nem kellett tovább koplalniuk.

BJÖRNSTJERNE BJÖRNSON (norvég)

A KIS KIRÁLYLÁNY

Fordította TARBAY EDE

Csöpp kamrájában ült a kis királylány,
pásztorlegény zenélt a furulyáján.

„Miért zenélsz, tedd félre sípodat,
ha hallgatom, megáll a gondolat,
közben leszall a nap.”

Csöpp kamrájában ült a kis királylány,
nincs nóta már a legény furulyáján.

„Mért nem zenélsz, csak fújd a sípodat,
a gondolat hadd kapjon szárnyakat,
amíg leszall a nap.”

Csöpp kamrájában ült a kis királylány,
új nóta szólt a legény furulyáján.

A kis királylány könnye permetezget:

„Ó istenem, mi híja életemnek! –
Ismét leszallt a nap.”

Melyik Andersen
mese hőse ez a
kis kacsa?

MÚMI

TOVE JANSSON,
finnországi svéd író
múmicsaládja és apró barátai
ma már világhírűek.
Ti is magatokra ismerhettek bennük.
Fordította SZAKONYI CSILLA

Egy böhöli állt a tetőn, és a havat kotorta. Végre előtűnt a tetőnyílás.

– Vagy úgy, itt van hát – zsörtölt a böhöli. – És azok ott lenn heverésznek és alszanak. Mások pedig itt gürcölhetnek kimerülésig a karácsony miatt.

Múmiék már hónapok óta aludtak, és nem is szándékoztak fölébredni előbb, mint tavasszal. Mú mipajti álmába most hirtelen hideg levegő áramlott. Aztán valaki lehúzta róla a takarót.

– Tavasz van már? – motyogta Mú mipajti.

– Tavasz? – kérdezte a böhöli zsémbesen. – Most karácsony van, nem érted? És én még nem is vásároltam semmit, és nem is készültem el semmivel, és akkor egyszer

csak ideküldtek, hogy ássalak elő titeket.

Aztán a böhöli visszacsoszogott a lépcsőn, és kiment a tetőnyíláson.

– Mama, ébredj! – szólt Mú mipajti ijedten. – Úgy látszik, valami rettenetes dolog történt. Karácsonynak hívják.

– Nyugalom! – mondta Mú mipapa. – Nyugodjatok meg!

Fölkelt, és fölhúzta az órát, ami valamikor októberben állt meg.

Követtek a padlásra a böhöli vizes lábnyomait, és kimásztak a Mú miház tetőjére. Az egész völgy tele volt fehér vattával, beborította a hegyet, a fákat, a folyót és az egész házat.

A papa mancsába vett egy kis vattát, és megnézte.

– A földből nőtt volna ki – latolgatta –, vagy az égből zuhant le? Ha ez mind egyszerre jött, biztosan nagyon kellemetlen lehetett.

– De papa, hisz ez hó – mondta Mú mipajti. – Én tudom, hogy ez hó, és nem egyszerre jön.

– Igazán? – szólt a papa. – De mindenesetre kellemetlen.

Böhöli nénikéje hajtott el mellettük taposószánján egy kis fenyővel.

– No lám, végül is fölébredtetek – vetette oda szorakozottan. – Ügyeljete, hogy még sötétedés előtt kapjatok egy fenyőt.

– De miért? – kérdezte a papa.

– Nem érek rá veletek társalogni – kiáltotta oda a néni a vállá fölött, és elszárgult.

– Még sötétedés előtt –

suttogta Szipogili. – Azt mondta, még sötétedés előtt. Tehát ma este jön az a veszedelem.

– Úgy látszik, a fenyő valami védelmet jelent – töprengött a papa. – Semmit sem értek.

– Én sem – mondta a mama beletörődve. – De vegyetek folsálat és csizmát, ha mentek azért a fenyőért. Én azalatt megpróbálom egy kicsit befűteni a cserépkályhát.

**Ha kíváncsiak vagytok,
mi történik Mú mipajtival és
övéivel életük első ébren
töltött karácsony estéjén –
olvassátok el a folytatást
a Téli Napsiból!**

**Andersen írta az
egyik legszebb
karácsonyi mesét.
Kiről?**

A városkában csakhamar híre ment, hogy a Kutyavillában egyedül lakik egy kilencéves kislány. Nosza, felhördültek a papák, mamák.

– Rémségek rémsége, hát ilyesmi is lehetséges nálunk?!

Pippi aznap délután uzsonnára hívta barátait. A kávé remek volt, a kuglóf remek volt. A virágok körös-körül virítottak, a levegőben lepkék csapongtak, poszméhek döngicséltek. Oly szép volt mindez, hogy Pippi nem állhatta szó nélkül.

– Remek! – hajtogatta. – Hát nem remek?

– Mi remek? – tudakolta Annika.

– Az élet – válaszolta Pippi, s az arca ragyogott.

– Az élet remek, meg ez az egész, köröskörül!

Ebben a pillanatban megcsikordult a kapu, és két tányérsapkás férfiú lépett be rajta.

– Ma szerencsés napom van! Rendőrök! Majdnem úgy szeretem őket, mint a kuglófot!

Rögtön megmondták, miért jöttek: egy ilyen nagy kislánynak, mint te vagy, iskolában a helye! Meg gyermekotthonban, ahol vigyáznak rá!

– Nekem már van helyem egy gyermekotthonban – Pippi széles mozdulattal körbemutató. – Én vagyok a gyerek, az otthonom ez a

ház! Hely pedig van bőven! De mennyi hely van!

A rendőr átölelte Pippi vállát, és hosszas magyarázatba kezdett, hogy igazi gyermekotthonba kell mennie, s hogy eldöntötték a városházán, eszerint...

Pippi türelmesen hallgatta a magyarázatot – csak épp a lábujját mozgatta kicsit –, majd megkérdezte:

– A lovamat elvihetem a gyermekotthonba?

– Szó se lehet róla! – jelentette ki mogorván az első rendőr.

– De a majmomat elvihetem, ugyebár? – folytatta Pippi a kérdezősködést.

– Sajnos, attól tartok, hogy nem – válaszolta a második rendőr. Pippi széttárta a karját.

– Hát akkor, nagyon sajnálom, de én nem megyek, és kész!

A rendőrök összenéztek.

– Kisfiam – vette át a szót megint a második rendőr –, értsd meg, iskolába kell járnod...

– Minek?

– Hogy tanulj!

– Mit?

– Csupa hasznos dolgot! Például algebrát...

– Az a zebraizé engem nem érdekel, nekem lovam van!

– Vagy azt, hogy mi Portugália fővárosa...

– Minek nekem azt tudni? Különben voltam már a papámmal Lisszabonban, a tanító néni meg még biztosan nem volt!

Igy folyt volna a vita ki tudja meddig, ha az első rendőr – az érdes hangú – meg nem unja a huzavonát, és rá nem kiált Pippire:

– Jössz és kész! Azt a hétmeganyóc...!

Azzal megragadta a Pippi karját. Több se kellett a Kutyavilla úrnőjének! Egyetlen rántással kitepte magát az erős férfi markából, egyetlen ugrással a verandán termett, s máris odafent volt az erkély karfáján. A rendőrök a falépcsőn robogtak fel az emeletre. Ám alig jelentek meg a balkonon, Pippi már sehol sem volt látható.

Hogy hova lett?

Annika és Tomi jól látták, mit csinál: szép lassan mászott felfele a tetőn. Aztán a kémény mellett állt, de nem fogózkodott, csak nevetett.

– Fogó bácsi, fogjon meg! Fogó bácsi, fogjon meg!

A rendőrök létrát támasztottak az oromzatnak, és óvatosan felmásztak rajta.

– Na, Pippi, most nem menekülsz! – sóhajtott Annika.

Az ám! Csakhogy korai volt a félsz. Időköz-

ben ugyanis Pippi odahagyta a kéményt, s a gerincen a tető másik végébe vándorolt. A két rendőr – karját kitárva, sőt lebegtetve – halálmegvető bátorsággal indult el a nyomában. Végül is jobbnak látták, ha lovagló ülésben teszik meg a végtelenül hosszúnak tűnő, valójában alig pár méter távolságot!

– A türelem rózsát terem! – rikkantotta Pippi, mikor már majdnem elérték. – Vigyázat! Repülök! – tette hozzá, s azzal hopp, nagyot lendült.

Nem hazudott: repült, akár a madár! Annika, Tomi, a két rendőr – mind-mind szájátva nézték, hogyan hasítja a levegőt, hogyan landol a vén tölgy ágai közt, s hogy csusszan le a törzsén.

– Nem ütötte meg magad? – szaladt ki Tomi száján, de Pippi nem válaszolt, mert fontosabb dologgal volt elfoglalva. A létrához futott, és elemelte.

– Fogjatok meg! – kiabált fel a rendőröknek.

– Ezt jól megcsináltuk – mondta a fiatalabb. – Itt ülhetünk napestig!

– Legjobb lesz tárgyalásokba bocsátkozni – javasolta a másik. – Visszateszed a létrát?

– Hát ha már nem akartok fogócskázni, persze hogy visszateszem! – felelte Pippi.

– Sajnos nem érünk rá, haza kell mennünk, vár a vacsora – mondta az ifjabb, mire Pippi máris

SIV WIDERBERG (svéd)

MÓNÁÉKNÁL

TÓTFALUSI ISTVÁN fordítása

Mónáéknál

úgy beszélnek a gyerekek,
mintha nagy volna.

„Mit gondolsz?” – kérdi

Móna papája meg mamája –

„Mit gondolsz?

Szerinted hogy lenne jobb?

Szerinted hogy kéne csinálni?”

Aztán:

„Értem.

Azt mondd?

Lássuk csak.

Tényleg, tökéletesen igazad van!”

Vagy:

„Nem, azt hiszem,

ebben tévedsz...”

Szeretném, ha Mónáéknál –

nálunk lenne.

Ha válaszolsz
kérdéseinkre,
és egy kis
szerencséd is
van, Andersen
meséskönyvet
nyerhetsz.

Milyen Andresen
ólmkatonája?
Keresd meg e szavunk
rokonait.

nyúlt a létráért, és a helyére állította.

– Tessék, lehet lejönni!

Így esett, hogy a rendőrök dolgukvégezetlenül távoztak a Kutyaavillából.

INGRID SJÖSTRAND (svéd)

HA NAGY LESZEK

TÓTFALUSI ISTVÁN fordítása

Ha nagy leszek,
híres ember leszek,
titkos telefonszámot tartok,
s autogramot küldök
a gyerekeknek,
akik bajuszt rajzolnak
a képemre az újságban.

Ha megunom
a hírességet,
rendes telefonszámot
kérek,
és bajuszt növesztek,
akkor majd nem ismer meg senki.
(Csak a gyerekek,
akik bajuszt rajzoltak a képemre
az újságban.)

Itt születtem

Fazekasvarsánd alföldi kisközség a Maros és a Fehér Körös között, a Zarándi dombok közelében, Aradtól 32 kilométerre.

Településünk már a középkorban is létezett Fazikas-Varsány névvel. Mint neve is elárulja, fazekassággal és halászattal foglalkozó magyarok lakták. A varsa vesszőből font, tölcsér alakú halászeszköz. E „névadó” mesterségeknek sajnos mára semmilyen tárgyi emlékükhöz nem maradt. Falunk a kuruc-labanc háborúban feltehetőleg elpusztult. 1784-ben az Orosházáról (a mai Magyarország területéről) idetelepült evangélikusok segítségével újraépült Új Fazekas-Varsánd néven.

Az írásos dokumentumok már 1788-ban iskolát és templomot említnek. A templom építése 1800-ban fejeződött be, de még ebben a században egy nagy tűzvész az iskolával és a falu nagy részével együtt elpusztította. Számos felújítás után nyerte el mostani szépségét. A templom és udvara sok fontos rendezvényünk helyszíne.

Szerepelt már falutok, városok *Itt születtem* rovatunkban?

Várjuk fényképes, rajzos bemutatkozásokat.

Az iskola 1870-ben épült újra. *Sajtos-iskola* néven maradt meg a köztudatban. Központi fűtéses torna- és tantermekben, laboratóriumban tanulhatunk. Informatika terem és modern sportpálya is létesül.

Iskolánkban az oktatás I-IV. osztályban magyar és román tagozaton, V-VIII. osztályban csak román nyelven folyik, de a magyar nyelv és irodalom tanulmányozása itt is biztosított.

Ma a varsándiak fő foglalkozása a földművelés és az állattenyésztés. Fűszerpaprikánkat Erdély-szerte értékesítjük, a zöldségféléknek és tejtermékeknek az aradi piacon van keletjük.

A vidékünkön oly megszokott nyári meleg elől a Fehér-Körös hűs vizében találunk menedéket. Kirándulni a világosi várhoz (az 1849-es fegyverletétel szomorú színhelye), a menyházai üdülőtelepre, a kisiratosi termálstrandra szoktunk.

Tudomásunk szerint a maszkázás szokása Arad megyében egyedülálló. Hamvazó szerdán a legények „maszkának” öltözve, seprükkel felszerelve járják be a falut. Akinek megseprik a háza táját, onnan elűzik a gonosz szellemeket. A seprésért a gazda kolbásszal, szalonnával, tojással, hagymával fizet. Ezt a fiatalok este közösen fogyasztják el. Aki nem hálálja meg „munkájukat”, annak az arcát bekormozzák.

A kis szüreti bált az iskola szervezi meg a tanulók és nevelők részvételével. Meg szoktuk hívni az aradi magyar iskolásokat is. Vidám ünnepünk még a „maszkabál”, a húsvéti tojásfestés és locsolkodás.

A szüreti bált régen a bevonuló ifjak, manapság a falu fiataljai rendezik meg. A báltermet frissen szedett szőlőfürtökkel és venyigével díszítik, középre koszorút állítanak. A népi viseletbe öltözött csőszlegények és csőszlányok figyelik a szőlőtolvajokat, akikre a kisbíró büntetést szab ki.

Szeretettel vár titeket 21 fazekasvarsándi magyar kisdíák, Bodonyi Erzsébet tanító néni és Leib Gáspár tanító bácsi.

Iskolánkban a Ki mit tud? vetélkedő is a hagyományok közé sorolható. Tanítóink és tanáraink testvériskolai kapcsolatok létesítésén serénykednek francia, magyarországi és belga iskolákkal.

Péter Adél és Dénes Eszter Varsolcra **Selma Lagerlöf: Nils Holgersson csodálatos utazása** című könyvét; Stánszky Orsolya Désről **Ulf Löfgren: A jó boszorkány** című meséjét; Bara Eunika Szilágysomlyóról, Polyanki Csenge Bélzeréndről **Andersen meséit** ajánlja a skandináv ízeket szerető kismolyoknak.

Ciociu Diana, Nagyvárad – Andersen: **Pöttöm Panna**

Hogy a magyar irodalmat se felejtsetek el, olvassátok együtt a tordai **Fodor-Kiss Júliával**, a kökösi **Györgyilyés Izoldával** **Petőfi János vitézét**.

János Vitéz a mesehősöm,
Verset írtak róla,
Azt beszélnek, volt nagy öröm,
Mikor Iluskát hazahozta.

Szeretném, ha találkoznék
Az életben egyszer vele,
De nagyon csodálkoznék,
Mert ez csak egy mese.

Íme, kedves barátaim,
Ő az egyik példaképem,
Ezért írtam le én nektek,
Fogalmazásképpen.

Szilveszter András,
Székelykeresztúr

Szólj, szám!

Havonta
3 díjat
sorsolunk ki

1. Mit jelent: **felült Lackó a nyakára; lacikonyha, lacipe-csenye?**

2. Fejezzétek be a verssorokat. Figyeljete a **j-ly** írására és a keresztrímre: **a b a b.**

**Nyílt tengeren jár a,
épp felette száll a
Szárnya a karja, csőre a,
csőre hegyén csüng a**

3. Hová megy? Pontosítsátok igekötővel mindenik emberke menését. Írjátok egy-egy mondatot a keletkezett igék átvitt értelmével – ha tudtok! Pl.: A kávé-tól felmegy a vérnyomása.

Szeptemberi megfejtések: 1. *te se hidd, eszesebb nála, abban az időben történt, az összes virág;* 2. *A szapulás régen lúgban áztatást, mosást, ma szidalmat, megszólást jelent. A tallózó hajdan a tarlón maradt kalászkokat gyűjtötte össze, ma könyvben keresgél;* 3. *szőlőszem, székláb, tengerfenék, hegyoldal, önfejlő, gerinctelen, bőkezű, botfülű, hajba kap, hasra esik előtte...*
Győzteseink: **Berszán-Árus Bence**, Gyergyószentmiklós; **Kakucsi Áron**, Székelykeresztúr és a **nyárádszeredai harmadikosok**.

Havonta
3 díjat
sorsolunk ki

Rajzolj le egy népszokást!

A legkönnyebb olyan élményt meg-rajzolni, megírni, amit személyesen éltél meg. Biztosan részt vettél már szüreti bálon, karácsonyi betlehemes játékon, húsvéti locsolkodáson, májusfaállításon, pünkösdkirály-választáson. A példaként közölt lakodalmas rajzokat a magyar-lapádi Mesekör tagjai – Szilágyi Renáta, Gazsi Evelyn és Sipos Ágnes – készítették.

Alig várom, hogy megmutasd a rajzodat!

Maszat Művész

BITAY ÉVA

UTAZÁS A TÁPCSATORNÁBAN

II. rész

A gyomorszájon át belépünk az izmos keverőtartályba, a gyomorba. Falában gyűrű alakú befűződések terelik a táplálékot a „kijárat”, a gyomorcsukó felé. Ha a gyomrunk üres, a levegő a befűződésen át ideoda préselődik, kortyogó hangot adva: korog a gyomrunk.

Meddig maradnak gyomrunkban a táplálékok? A tojás, tej két óra alatt halad át, a zsíros hús 7-8 órán át is vesztegel.

Hogy nem romlik meg az étel a gyomrunkban, hiszen ott sokkal melegebb van, mint bőrünk felszínén? A gyomorsav úgy tartósítja a táplálékot, mint az ecet a téli savanyúságot.

A gyomorfal nemcsak savat, enzimeket is termel, amelyek a táplálékot alkotóelemeire bontják: a falatokból pép keletkezik.

Ha túl sokat habzsolunk, a gyomrunk vészjelzéseket küld az agyunkba. Az parancsot ad a rekeszizomnak és a hasizomnak, mire hirtelen összehúzódnak, és kiürítik a gyomrot: hányunk.

A gyomorcsukón keresztül kiskanálnyi mennyiségekben jut át a gyomortartalom a vékonybélbe, az emésztés igazi

„vegkonyhájába”. Itt már olyan sok enzimre van szükség, hogy a bélfal nem is tud annyit termelni. A hasnyálmirigy gondoskodik erről.

A bélbe még egy nagy mirigy nyílik, a máj. Terméke, az epe hatására a zsírok apró cseppecskékre esnek szét, felületük

Étkezések
mennyiségi aránya

megnő, s így az enzimek könnyebben hozzájuk férhetnek.

A fertőzött vízben, mosatlan ételben levő vírusok megtámadhatják a májsejteket. A beteg májból az epefesték bekeverül a vérbe, bőrünk és szemünk

fehérje megsárgul. Ez a sárgaság.

A vékonybél belső felülete bársonyos, rajta apró, kesztyűujszerű bélbolyhok vannak.

Ezekben vérerek, amelyek elszállítják a megemésztett táplálékot testünk minden zugába.

Ahol a vékonybél a vastagbélbe torkollik, egy tasak képződik. Ez a vakbél. Erről ceruzavastagságú féregnyúlvány lóg le. Ennek gyulladását nevezik – tévesen – vakbélgyulladásnak.

Az emésztetetlen részek a vékonybélből a vastagbélbe jutnak, végighaladnak rajta és a végbélen, majd a „kijáraton”, a végbélnyíláson át távoznak.

KISKÓPÉ Havonta 3 díjat sorsolunk ki!

Hasmenéskor vagy hányáskor miért kell sok teát inni?

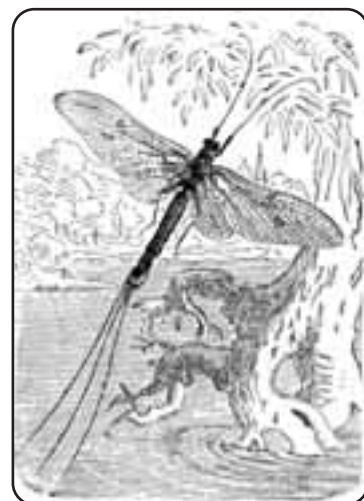
Szeptemberi megfejtés: A hajnyírást azért nem „érezzük”, mert a hajszálban nincs ideg, a hajhagymában viszont van, ezért fáj, ha cibálják a hajunkat.

Nyertesek: Gombos Dalma Júlia, Szilágypanit, Mátyás Tímea, Szatmárnémeti és Deák Beáta Katalin, Bala-vásár.

Boldogan éltek, míg ...

Melyek a
leghosszabb
és a **legrövidebb** életű
állatok? Az óriás teknős 200,
a bálna, a papagáj 150,
a keselyű 120,
a holló 100,
az alligátor 85,
az elefánt 70 évig is élél,
a kérész viszont legfönnebb
öt órát röpködhet.

TALÁLD KI!

Találd ki, mi a kedvenc állatom.
Vigyázz, nem biztos,
hogy a rajzok őket ábrázolják.

- ① A mezőmadarasi negyedikesek kedvenc állatának beceneve. 1. A Napsugár vakációs melléklete 2. Angol igen 3. „Beszél” a kutya 4. Az egyik alapszín 5. Hegyi kecske 6. Zamatos, sárga gyümölcs 7. Nagyon nagy

1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				

- ③ Simonfi István, Marosvásárhely: 1. Hálósövény rovar 2. Egyik szülő 3. Belül üres rúd 4. Zokog 5. Férfi ruhadarab 6. Ollós állat 7. Taszít 8. Le

1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		

- ⑤ László Izabella, Csíkszentdomokos:

1. Ön 2. Gyümölcs 3. Becézett Cecília 4. Nem érdes 5. Harci szerszám 6. Egyik szülő

1		
2		
3		
4		
5		
6		

- ⑥ Csíki Tamás és Horváth Levente, Kisiratos:

1. Hálós rovar 2. Egyik szülő 3. Kenyér-sütő mester 4. Menyasszony 5. Árvíz ellen építik 6. Nem ül 7. Szilárd víz

1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		

- ⑧ Márton Noémi, Marosszentgyörgy: 1. Időmérő 2. Eszik az egér 3. Kisgyerekek „iskolája” 4. Víz és por keveréke 5. Csend ellentéte 6. Tolvaj csinálja 7. Becézett Ágnes 8. Tagadószo

1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		

- ⑨ Darvas Viola, Székelyudvarhely:

1. Nagypapa 2. Nem hamis 3. Találat a fociban 4. Becézett Róbert 5. Fohász 6. Nem érdes

1			
2			
3			
4			
5			
6			

- ② Rápo Eszter, Uzon: 1. Libabeszéd 2. Arany János névjegye 3. Patás házimal 4. Név-elő 5. Mindig ez van 6. Bárat

1	
2	
3	
4	
5	
6	

- ④ Székely Róbert, Kolozsvár: olvasd sorba a szavak ellentétei-nek kezdőbetűit.

NAGY	
JÓ	
SUTTOG	
AD	
TÖRPE	
ÉSZAK	
NEM	
FIÚ	

- ⑦ Szász Csaba Lajos, Marosvásárhely: olvasd sorba a kezdőbetűket.

A rajzokat Gyenes Kristófi Áron, nagyvárad; Matei Cristina, kőhalmi; Komát Árpád, kovásznai; Tokai István, szilágynagyfalui; Németh József, aranyosgyéresi; Krucz Dávid, szatmári; Valter Tímea, aradi olvasóink készítették.

REJTVÉNY- PÁLYÁZAT

Az élelmiszereinket alkotó öt alap tápanyag közül négy a rejtvény megjelölt soraiban olvasható, az ötödik pedig a bekarikázott betűkből alakítható ki. Jó étvágyat, kellemes rejtvényfejtést és sok szerencsét a sorsoláson!

a Rejtvénykirály

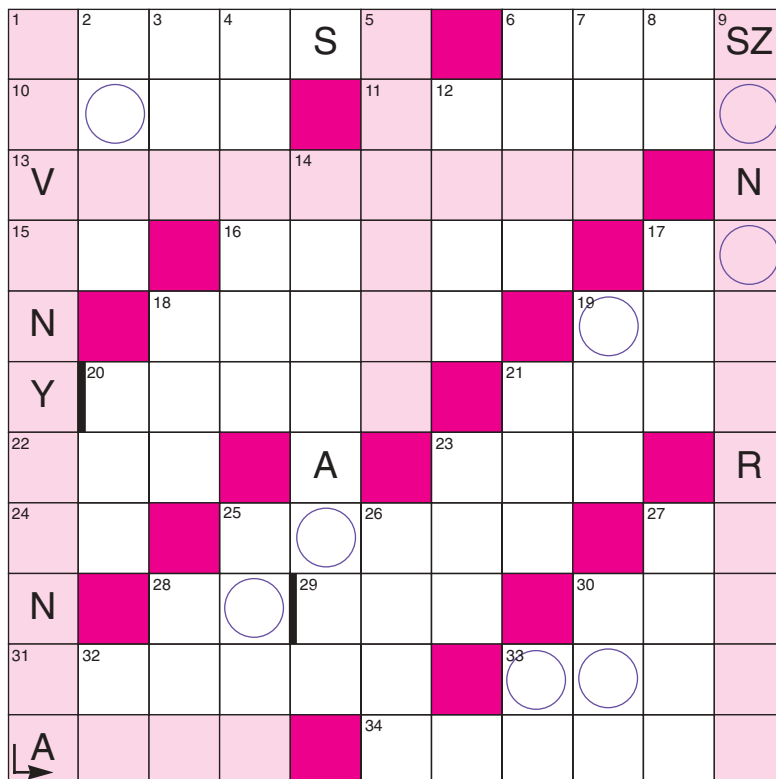

VÍZSZINTES

1. A tulsó oldalra szállít
6. Madárfajta (íbisz)
10. Ferde
11. Simó úr felesége
- 13. A megfejtés első szava**
15. Háló magánhangzói
16. Leállítja valaminek az eladását (ZÁROL)
17. Értés Hanna névjegye
18. Hússal töltött fánkféle (PIROG)
19. Becézett Éva
20. Kicsi üzlet
21. Ömlik, gyorsan terjed
22. Román János
23. Kárt okoz
24. Fél agár!
25. Cselekmény
27. Elered a zápor!
28. Régi fegyver
29. Okosság
30. Élet
31. Végek nélkül gyarapít!
33. Becézett Ferenc
34. Szilágy megyei falu (ZSOBOK)

FÜGGŐLEGES

- 1. A megfejtés második szava**
2. Háromtagú együttes
3. Hibázik
4. Javít
- 5. A megfejtés harmadik szava**
6. Vég nélküli Imola!

VAJNÁR ILONA rejtvénye

7. Hízalgés, széptevés
8. Irsay Nóra névjegye
- 9. A megfejtés negyedik szava**
12. Nem áll szilárdan
14. Katolikus templomok díszje (két szó)
17. Ádám párja
18. Teszek románul
19. Felfog
20. Göcs, csomó
21. Román terepjáró márka
23. Rávisz páros betűi
25. Szájperem
26. Énekes madár
27. Nulla
28. Betűvető
30. Eleinte leborul!
32. Antal Géza névjegye
33. Fél folt!

OKTÓBERI MEGFEJTÉSEK

1. Bethlen Gábor
2. Benedek Elek
3. Kányádi Sándor
4. Zelk Zoltán
5. Orbán Balázs
6. Szüret
7. Körtánc
8. Tanár
9. Kalapács
10. Karcsi
11. Csenge
12. Addig jár a korsó a kútra, míg el nem törik
13. Plutó
14. Sál

**NINCS KÖNNYŰ DOLGA
AZ ÁLLATORVOSNAK...**
– Pontosan hol is fáj
a zsiráf nyaka?

A SZEPTEMBERI REJTVÉNYPÁ- LYÁZAT

megfejtése: *Babszem Jankó*, *Kacor Király*. Könyvjutalmat nyertek: **Gaudi Zsófia**, **Szilágyssomlyó**; **Náznán Loránd**, **Backamadaras**; **Bálint Lehel**, **Görgényüvegcsúr**; **Kis Zsombor**, **Nagykároly**; **Szilágyi Géza**, **Nagyvárad**. Gratulálunk!

NYERTÉSEK

LEVELEZŐ

Kedves
pályázó barátaink!

* A kérdést, a feladatot **ne** vágjátok ki a lapból, csak a megfejtést küldjétek el nekünk a pontos címetekkel együtt.

* Az **Itt születtem** rovatba várjuk minden településünk bemutatkozását. Decemberben Medgyessel ismerkedünk.

* A **tavalyi pontgyűjtő osztályokat** kérjük, várjanak türelmesen. Végh Éva néni varrja a jutalmukat, amellyel együtt küldjük a NAPSUGÁRKÖR tagsági igazolványt, az ingyenes múzeumi, állatkerti, botanikus kerti belépőt is.

Örömmel bontottuk fel a szilágypaniti és a varsolci IV., a siménfalvi III., a felsőboldogfalvi II. és IV. osztály, a nagybányai Petre Dulfu Iskola IV. C osztályának Napsugár-kincsekkel teli borítékát.

RAJZ

Bálint Szabolcs, Oroszhegy; **Mátyás Tímea**, Bui Beáta, Szatmárnémeti; **Tóth Gellért**, Nagykároly; **Daradics Réka**, Kilyénfalva; **Bükkös Erika**, Fábíán Andrea, Kolozsvár; **Illyés Andrea**, Krizba; **Szócs Szende**, Magyarosi Orsolya, Kis Beáta, Uzon; **Tuns Paulina**, Nagybánya; **Dávid Zoltán**, Bodos.

VERS,
MESE

Fodor Kiss Júlia, Torda; **Szabó Krisztina Henrietta**, Szilágyszentkirály; **Miholcea Kinga**, Brassó; **Forgács Diana**, Dobra.

*Közeleg a hideg tél,
Nagy munkához lát a szél.
Szállingóznak a hópelyhek,
Csúsznak a csillogó jegek.*

*Szívem csupa szeretet,
Hogyha látok gyereket.
Sokat játszunk, szánkózzunk,
Sokat szórakozhatunk.*

Kovács Kinga, Nagenyed

▲ Gyarmati Tünde,
Gyergyószentmiklós

*Este ülök csendesen,
Gyertyafénynél melegen.
Hogyha a gyertya kialszik,
Gyönyörű álmom elalszik.
Díszes gyertya lángja mellett
Üldögelek csendesen.*

Horváth Noémi, Lukailencfalva

▶ Pécsi Levente,
Marosvásárhely

*Az ősz egy szomorú évszak,
De nekem nagyon tetszik.
A lehulló leveleken feküdni is lehet,
És a mosolygó napsugárral beszélni is lehet.*

◀ Leorint Alida
Laura,
Maroshévíz

*A fű nő szépen a réten,
A kaszáló levágja szépen,
Ő szegény nő-nő nagyra,
De papám nem haguja, mert levágja.*

Cristea Annamária, Kolozsvár

*A mi szobánk kicsike,
Sok szorgos kéz tesz-vesz benne.
Mire jön a szobaszemle,
Egykettőre minden rendben.*

*Végh Izabella Erzsébet,
Dicsőszentmárton*

Vágjátok ki,
és ragasszátok
nevetek
mellé a
gyűjtőlapra.

Októberi lapszámunk támogatói:

a NEMZETI
KULTURÁLIS
ALAPPROGRAM és
a NEMZETI
KULTURÁLIS
ÖRÖKSÉG
MINISZTERIUMA

AZ ESTE

Este van már,
A falu lefekvésre vár,
Puhul már a párnácska,
A gyerekek javára.
A falu elaludt,
A lámpa kialudt,
Az öregek horkolnak,
A gyerekek szunnyognak.

Szabó Tímea,
Székelyszenterzsébet

Lönhárd Andrea,
Gyergyószentmiklós

CSUPA „E”

Egyszer ettem Eszterrel
Egy kerek kenyeret,
S egerekkel ettem
Eleven Eleket.
Elmentem Egeresbe,
Kereket nem vettem,
Szentelen embereket
Kedvemre elvertem.

Rend Melitta, Margitta

VAN-E KUTYA?

„Van-e kutya a háznál?” –
Kopogtatok, megkérdezem.
Válaszolják: csak macska, csak macska.
Válaszolják: csak csirke, csak csirke.
Válaszolják: csak kecske, csak kecske.
„No, nem baj, van nekünk,
és fő, hogy szeretjük.”

Mátyás-Metz Anna, Kolozsvár

Csóka Gréti Heléna, Zilah

Török Emese, Zágón

A MI TANÍTÓ NÉNINK

A mi tanító néninknek
arany szíve van,
ő mindenkit szeret,
oktat, gyógyít, védelmez.

Ő nekünk a szemünk fénye,
mint egy nap, úgy ragyog.
Minden reggel vidám,
mosolygós,
nincs olyan nap, hogy
ne mondana egy kedves szót.

Molnár Katika, Völcsök

Boldizsár Mónika, Malomfalva

Ó, BÁRCSAK...

Ó, bárcsak szappan lennék,
Mindenkit jól megsikálnék.
Habzanának a gyerekek,
Ezt csak kacagni lehet.

Ó, bárcsak sapka lennék,
Minden embert melegítenék.
Nyáron letennének,
De ősszel újra felvennének.

Csomos Éva Zsuzsa,
Székelykeresztúr

Címlap:

Kószabósza
Skandináviában

NAPSUGÁR, gyermekirodalmi lap. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE (főszerkesztő), MÜLLER KATI. A szerkesztőség postacíme: 3400 Cluj, Str. L. Rebreanu, Nr.58./28., C.P.137. Telefon/fax: 0264/141323. Megrendelhető a szerkesztőség címén. E-mail: napsugar@mail.dntcj.ro Honlap: <http://www.dntcj.ro/NGOs/napsugar>; A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont 2511.1-569.1/ROL B.C.R., SUC. JUD. CLUJ S.C. NAPSUGÁR — EDITURA SRL. Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-7751 Ára 12000 lej

Advent idején játsszatok az osztállyal **ŐRANGYAL** játékot. December elsején mindenki nevét – a tanító néniét (bácsiét) is – írtátok cédulára, hajtsátok össze, s mindenki húzzon egyet. Szigorúan titkos, hogy kit húztál ki (ha éppen magadat, húzz újat) – ő lesz a védenced. Négy heted van, hogy apró meglepetéseket szerezz neki titokban. Úgy

érdekes, ha csak a játék végén (például a karácsonyi ünnepélyen) derül ki, hogy ki kinek volt az őrangyala.

**Szívem legyen rejteked,
Reád bízom lelkemet,
Töltsd be békeességgel.**

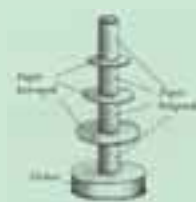
Az angyalkákat Delezsán Izabella, fazekasvarsándi, Soós Attila, vistai, Szilágyi Panna, vargyasi, Tatár Mária, gyimesfelsőlaki, Filip Ioan kárászteleki és Turzai Zsolt, magyarlapádi olvasóink rajzolták.

Mostanában kell elküldeni a karácsonyi **ÜDVÖZLETEKET**. Nemcsak a címzett, hanem szüleid pénztárcája is örül majd, ha magad készítesz tépett-képet. Ha nincs színes papírod, fess sötét hátteret és színes foltokat, s azokból vagy színes folyóiratokból, csomagolópapírból tépj, ragassz. A hatás titka a tépett szélek szabálytalan, fehér kontúrja.

Csak annak lesz igazi karácsonya, aki nemcsak hívja a Kisjézust, hanem kitárt szívvel feléje indul. Aki nemcsak várja a szépet és jót, hanem maga osztogatja.

Zöldre festett karton-hengerekből készítsétek el közösen a 24 ágú **ADVENTI NAPTÁR FENYŐCSKÉT**.

Mindenki készítsen elő egy-két idézetet, jókívánságot és egy-két apró ajándékot (cukorka, rágcsi, dió, pici játék), csomagoljátok piros krepp-papírba, a végére vágjatok rojtot, s csúsz-tassátok a hengerekbe. Fenyőgallyal, tobozzal, szalma vagy origami csillaggal díszítsétek a fát. Advent minden reggelén húzzatok sorsot, hogy kié legyen az aznapi ajándék.

